

САБОРНИК

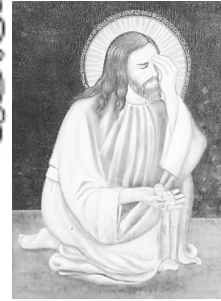
БИЛТЕН БЕОГРАДСКЕ САБОРНЕ ЦРКВЕ
СВЕТОГ АРХАНЂЕЛА МИХАИЛА

НЕДЕЉА, 1. АПРИЛ 2018, ГОДИНА 19, БР. 29

ПУЦАЊ У ДУШУ, У НЕЧИЈУ ВЈЕЧНОСТ

/Драга браћо и сестре, данас славимо заједно са децом нашим, са нашим најневинијима и најчистијима, који дочекују у радости Господа већ 2000 година, којима припада Царство небеско, како је сам Господ говорио, призивајући нас да их пустимо к Њему! Ове године, Благовести падају на Велику суботу - спајају се почетак и крај, зачеће и смрт, пред дверима Васкрсења - док наш народ плива у страшном злочину незапамћено великог броја утробних чедоморстава, злочину који вапи за нашим свенародним плачем и покајањем. Преносимо вам делове потресне беседе о Рафаила (Бољевића) на ову тему, недавно одржане и објављене на Интернету, под насловом *Ескалација суровости*. Овај *Саборник* је, уз рубрику *Светиња живота* на нашем сајту, део мисије Саборне цркве у борби за спас живота и душа нерођене деце/.

Можда би најбоље било, браћо и сестре, да се око оваквих тема нико и никад не окупља... Међутим, пошто гријеховно дејство, разорно дејство, све више погађа не само појединца, него читав људски род, то до те мјере погађа да се постепено губи и сама представа о томе шта је то гријех, да су осјећања отупела и да више не праве разлику између зла и добра и, што је најгоре, што смо се као људи навикли на гријех. ... Велики је благослов што смо ту, у Цркви Божијој јер Црква нас неће наводити на танак лед, неће нам давати лажну наду, неће нас наводити на неоправдану и неблагословену смјелост, него нас, кроз сва времена, опомиње на Страшни суд. ... Почевши од самога Господа, Који је говорио о муци вјечној, о огњу вјечном, о шкргуту зуба, о томе да би некима боље било да се ни рађали нису, а другима би боље било да им се воденични камен објеси о врат, па да потону у дубину морску, него што саблазнише једнога од ових малих. Разни су облици и степени саблазни. Ако подразумијевамо да саблазнити једнога од малих, који кроз Великог Бога могу и сами постати велики, значи **ОДВОЈИТИ ГА ОД МОГУЋНОСТИ ДА СЕ СЈЕДИНИ СА БОГОМ** - то је најстрашнија саблазан - **БИТИ УЗРОК НЕЧИЈЕ ВЈЕЧНЕ ОДВОЈЕНОСТИ ОД ОНОГА КОЈИ ЈЕСТЕ ЖИВОТ** и Који је једини кадар да живот даје. ... Један од најстрашнијих облика саблажњавања, односно, одвајања некога од Бога јесте оно што данас не само да се дешава учестало, него је попримило облике епидемије, иако се врло мала пажња обраћа на то. ... Прије неко јутро, завршила се Света Литургија, прилази сестра, којој је зној избијао

из руку, сва дрхтећи је узимала нафору, тресући се, а млада. И, после Свете Литургије, траже мало пажње и она и њена мајка. Она - једна у мајке, оно што се могло видјети. И, има проблем. Међутим, кроз разговор, видјели смо да није једна, него да је пета, с тим што њих четворо нису рођени. И, стајали смо у храму: серијски убица..., који уопште нема свијест, што је најгоре, шта је урадио. А, о покајању - и то онаком покајању какав тај гријех тражи - није било ни говора. Дејство тог гријеха пренијело се и на њену ћерку, која се, јадна, тресе од грознице, не зна ни зашто, ни како да изађе из тога, све док мајка није рекла, како је сама то дефинисала, да је четири пута "прекинула трудноћу". Али, то прекинути трудноћу, није довољно добро описано. Прекинути трудноћу - то звучи доста субјективно: *моја* трудноћа, *ја* и *моја* трудноћа, која је прекинута. Доста себично звучи.

Ту је трудноћа прекинута, и то јесте тачно, али није једино трудноћа прекинута. **ПРЕКИНУТ ЈЕ И ДВИГ ЈЕДНЕ ДУШЕ, ЈЕДНЕ ВЈЕЧНОСТИ, КОЈА ЈЕ ТРАЖИЛА ДА СЕ СЈЕДИНИ СА ВЈЕЧНИМ БОГОМ.** У том сједињењу, једну од носећих улога требало је да одигра управо она, мајка. А, могла је јер је Бог дао жени све те инстинкте, тај осјећај да роди дијете и да му жели највеће добро, а то је вјечност и Царство небеско. Међутим, нешто се ту пореметило, нешто није у реду, и дошло је до прекида. Не трудноће, него прекида тог усхођења, које је требало да буде **КРУНИСАНО У СВЕТОЈ ТАЈНИ КРШТЕЊА**. ... Прекид трудноће, абортус..., увијек представља пуцањ, не само у тијело, него **ПУЦАЊ У ДУШУ, У НЕЧИЈУ ВЈЕЧНОСТ**. И, због тога, тај пуцањ или та саблазан - одвајање душе од Бога, јесте гријех какав тражи велико покајање. Наш народ, браћо и сестре,... до те мјере је огрезао у том гријеху да заиста сви, без изузетка, укључујући и сам врх, до оних са најмањим степеном одговорности, друштвене, породичне и личне, треба да се бавимо само тим питањем. Наш народ, наше мајке и очеви, браћа и сестре, толико су крви пролили и толико се крви и данас пролива, толико се душа смртно ранило и толико се душа предало вјечности без печата Светога крштења, без печата Духа Светога. Без Светога крштења нико неће видјети Царства небеског, како учи наша Црква и како је и сам Господ рекао... И, толико наше дјеце обитава ван благословеног амбијента Цркве, док се ми правимо као да се ништа није десило, док покушавамо да празнујемо празнике, Божић, Васкрс, Богојављење... Како ћемо ми празновати сутра Богојављење? Како ми, заправо, имамо снаге да славимо такве празнике? На који начин ћемо ми сутра да славимо Богојављење - празник Крштења Господњег, празник који указује на неопходност крштења сваког човјека? Како ћемо га славити кад нам је толико дјеце отишло некрштено? ...

Врло је важно открити ко стоји иза те идеје, ко то подстиче, ко то тако снажно надахњује човјека да прекине трудноћу? Ко то духом, много боље него и сами родитељи, осјећа важност Светога крштења? Ко то јефтним наговорима,... вара наше родитеље, наше мајке, очеве, браћу и сестре, да

је то добар потез, да је то добра процјена, иако у свима њима постоји савјест, која говори да то није добро, да то не треба да раде? Дакле, дух који стоји иза свега тога одлично зна да, прекидом трудноће, прекида се могућност да зачето у гријеху буде препорођено у Светом крштењу и Светом миропомазању. А, како ћемо говорити тек о примању Тијела и Крви онога ко се ни родио није, ни крштен, ни миропомазан није! Дакле, неко и те како добро зна шта то значи и некеме је и те како много стало да до тога не дође. А, зашто? Зато што се, кроз Свето крштење, дух отима од сатане. Сав свијет лежи у власти смрти, гријеха и началника зла - сатане. Немојмо га потцијењивати. Немојмо га ни цијенити, али га немојмо потцијењивати. ... Јер, није мала власт у питању и немојмо да неко од нас и помисли да ће га ван Цркве Божије - не само савладати, не само демонтирати - него ни препознати! ...

НАМА ЈЕ НАРОДНО БИЋЕ ТОТАЛНО ИЗРОВАРЕНО ИЗНУТРА! Ово споља, што се да видјети, то ништа не значи и то ништа не говори. Духовно биће нашег народа је буквално унакажено. ... Скоро сваки други-трећи дом је УПРСКАН КРВЉУ. ... Тамо гдје се догодио такав злочин, тамо је пут покајања могућ, али је врло напоран и врло тежак и врло захтјеван. ... Јер, дјетету је одузета могућност да прими Свјетлост, кроз Свето крштење. Отварају се очи ума да виде Христа јер - без крштења Господа не можемо видјети. ... Слијеп рођен, слијеп убијен, слијеп у вјечности. ... Један од врло важних узрока зашто нам народ не долази у цркву, и **ЗАШТО НАМ СЕ ДЕШАВАЈУ...** **СВА ОВА СТРАДАЊА**, и зашто ће нам се дешавати све оно што ће нам се дешавати, ако се не будемо покајали, темељно, дубоко, озбиљно и саборно, један од главних узрока јесте управо овај гријех јер је страхан пред Богом. ... Кога је Ирод клао? Дјецу. И, то на такав систематски начин: сву дјецу по Витлејему и околини - 14.000 младенаца! ... Та потјера непрестано траје. Јер, Господ се рађа не само у Витлејему... Ирод је био и отишао, али онај ко је владао Иродовим духом, односно сатана, плаши се да ће се Господ зацарити у душама дјечијим, кроз Свето крштење. И, због тога одмах креће у акцију да им одузме ту могућност. А, никад му се она није пружала у оваквој мјери као данас, кад може да улијеће у утробе мајки и да их тамо коље. ... Посљедица чедоморства се односи и на мушкарца и на жену, да не говоримо о љекарима. ... Али, у највећем проблему јесте нерођено дијете, непросвећено Светим крштењем, које у вјечности остаде слијепо и ван Царства Божијег. ...

Та дјеца, која су лишена пуноће благослова, имају неку свјетлост или учешће у свјетлости, али не директно... Једна призма кроз коју се свјетлост Божија прелама и негдје их благо, врло благо, обасјава и донекле тјешти јесте душа мајке, која је кроз покајање успјела да се спасе, тј. да обнови своју тешко нарушену заједницу са Господом и да, захваљујући Његовој великој милости и њеном покајању, захваљујући ком је привукла ту милост, успјела да уђе у Царство небеско, и да свјетлост коју је примила, утјеху коју је примила, опростај који је примила, да негдје..., тихо, врло тихо, као сутон..., некако додирне душу њеног дјетета или њене дјеце...

У ШЕСТОЈ НЕДЕЉИ ПОСТА (ЦВЕТНОЈ) ПРОСЛАВЉАМО:

- 01.(19) *Улазак Господа Исуса Христа у Јерусалим - Цвети* - Преп. Симеон Дајабаски
- 02.(20) Преподобни оци поубијани у манастиру Светог Саве Освећеног
- 03.(21) Преподобни Јаков Исповедник
- 04.(22) Свети свештеномученик Василије Анкирски
- 05.(23) Велики четвртак (Велико бденије)
- 06.(24) *Велики петак*
- 07.(25) Велика субота - *Благовести*

Знаш ли, дете моје, зашто се затварају облаци онда, кад су поља жедна кише, а отварају онда, кад поља кишу не желе?
Од злочина људи збуни се природа, и напусти ред свој.
Знаш ли, дете моје, зашто њиве понесу тешки плод у пролеће,
а у лето дају јалову жетву?
Зато што и кћери људске омрзоше на плод утробе своје,
и убијају га у цвету...

Свети владика Николај (Велимировић)

РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА СТРАСНЕ СЕДМИЦЕ:

ВЕЛИКИ ПОНЕДЕЉАК:

7:30 Царски часови и Литургија
пређеосвећених Дарова
17:00 Вечерње

ВЕЛИКИ УТОРАК:

7:30 Царски часови и Литургија
пређеосвећених Дарова
17:00 Вечерње

ВЕЛИКА СРЕДА

7:30 Царски часови и Литургија
пређеосвећених Дарова
17:00 Повечерје

ВЕЛИКИ ЧЕТВРТАК:

9:00 Литургија св. Василија Великог
17:00 Јутрење са читањем 12
Јеванђеља

ВЕЛИКИ ПЕТАК:

7:30 Царски часови
16:00 Вечерње са изношењем
Плаштанице

19:30 Плач Мајке Божије

21:00 Јутрење са певањем статија
и опходом око храма

ВЕЛИКА СУБОТА - БЛАГОВЕСТИ:

8:30 Литургија св. Василија Великог
24:00 Пасхално јутрење и прва
Васкршња Литургија

ВАСКРС:

9:00 Друга Васкршња Литургија
17:00 Пасхално вечерње

Главни и одговорни уредник: протојереј-ставрофор Петар Лукић. Уредник издања: Ивана Радовановић. Тел. храма: 011/2636-684. Факс: 011/2636-566. www.saborna-crkva.com. sabornik@saborna-crkva.com. Тираж: 1000 примерака.